

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: support@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR 534
din data de 24.09.2014**

Dosar nr.: 49/2014

Petiția nr.: 432/23.01.2014

Potent: S. F. I.

Reclamată: N. J.

Obiect: necomunicarea adresei privind executarea silită a petentului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. S. F. I., domiciliul procesual ales în județul Mureș

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. N. J. cu domiciliul procesual ales în județul Mureș

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Potentul sesizează aspecte ce privesc nemulțumirea cu privire la executarea silită a apartamentului situat în Târgu Mureș, care s-a datorat așa cum reiese din sesizare, soției acestuia care a încercat prin orice modalitate să întârzie comunicarea soluției adoptate.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare sesizării, Colegiul director a solicitat petentului, prin adresa nr. 432/06.02.2014, date cu privire la obiectul petiției și criteriul care a stat la baza presupusei discriminări. Potentul a răspuns solicitării Colegiului prin adresa nr. 1242 din 21.02.2014. Prin adresa nr. 6017/08.09.2014 Colegiul director a invocat excepția de necompetență materială a C.N.C.D. deoarece este atributul suveran al instanței de judecată.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin petiția nr. 432 din 23.01.2014, petentul arată că, a fost executat silit , executare care s-a datorat soției sale care a încercat prin orice modalitate să se întârzie

comunicarea soluției adoptate la Contestația introdusă la Curtea de Apel și în același timp să poată executa silit apartamentul situat în Tg. Mureș.

4.1.2. În data de 02.08.2012 a fost introdusă la Înalta Curte de Casație și Justiție Cerere de strămutare și în acest timp de întârziere apartamentul a fost executat silit în sensul „*rea-credință și răzbunare*”, fapt pentru care se consideră discriminat.

V. Motivele de fapt și de drept

5.1 **În fapt**, petentul a solicitat Consiliului intervenția în modalitatea de comunicare a actelor de executare silită de către soția acestuia.

5.2 **În drept**, Colegiul director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă**”

5.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**.

5.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

5.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate.

5.5 Colegiul director reține că petentului i-a fost împiedicată comunicarea deciziei de executare silită, cu intenția de a fi executat silit, aspecte ce nu intră sub incidența O.G. 137/2000 republicată.

5.6. Nemulțumirile părților dintr-un proces cu referire la modul concret de soluționare a cauzei trebuie să îmbrace forma căilor de atac, în limitele recunoscute de lege. Or, din acest punct de vedere, art. 97 alin.2 din legea nr. 303/2004 republicată prevede că exercitarea dreptului de a sesiza CSM nu poate pune în discuție soluțiile pronunțate prin hotărârile judecătorești, care sunt supuse căilor legale de atac. Însăși

textul constituțional din art.129 statuează că „Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate pot exercita căile de atac, în condițiile legii”. Astfel, controlul legalității hotărârilor judecătorești este asigurat în cadrul sistemului căilor de atac.

5.7. Chiar dacă s-ar admite că CNCD nu ar exercita un control de legalitate al hotărârilor judecătorești, procedura ce decurge din declanșarea jurisdicției CNCD ar presupune, în ultimă instanță, adoptarea unui act administrativ-jurisdicțional ce vizează soluționarea unui conflict juridic dintre o persoană fizică și instanța de judecată, în mod indisolubil legat de actul acesteia, hotărârea judecătorească, ceea ce nu poate fi asimilat decât unui act de imixtiune în activitatea instanței. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că puterile publice nu pot adresa instrucțiuni instanțelor de judecată, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

5.8. Coroborând acest aspect fundamental incident petiției deduse soluționării, Colegiul este de opinie că, în speță, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, ca autoritate de stat, autonomă, nu poate analiza statuările instanțelor judecătorești, nu se poate pronunța sine qua non asupra aspectelor corelative actului de justiție, ori cu privire la aspectele procedurale ale procesului civil. C.N.C.D. nu poate adresa instrucțiuni instanțelor, în speță membrilor acestora în ceea ce privește exercițiul funcțiilor lor și nici să interzică executarea hotărârilor judecătorești pronunțate.

5.9. Examinând cererea și dispozițiile legale incidente, Colegiul director constată că soluționarea obiectului petiției nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite prin O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare. Colegiul director a reținut faptul că legalitatea emiterii actelor/documentelor este atributul exclusiv al instanțelor de judecată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admite excepția necompetenței materiale a C.N.C.D. în raport cu obiectul petiției, astfel cum este formulat;
2. Clasarea dosarului;
3. Se va răspunde petentului în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru

BERTZI Theodora - Membru

HALLER Istvan – Membru

JURA Cristian – Membru

LAZĂR Maria – Membru

STANCIU Claudia Sorina – Membru

VASILE Alexandru Vasile – Membru

Motivele de fapt și de drept redactate S.C.S.
Tehnoredactat V.F.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare** și **Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.